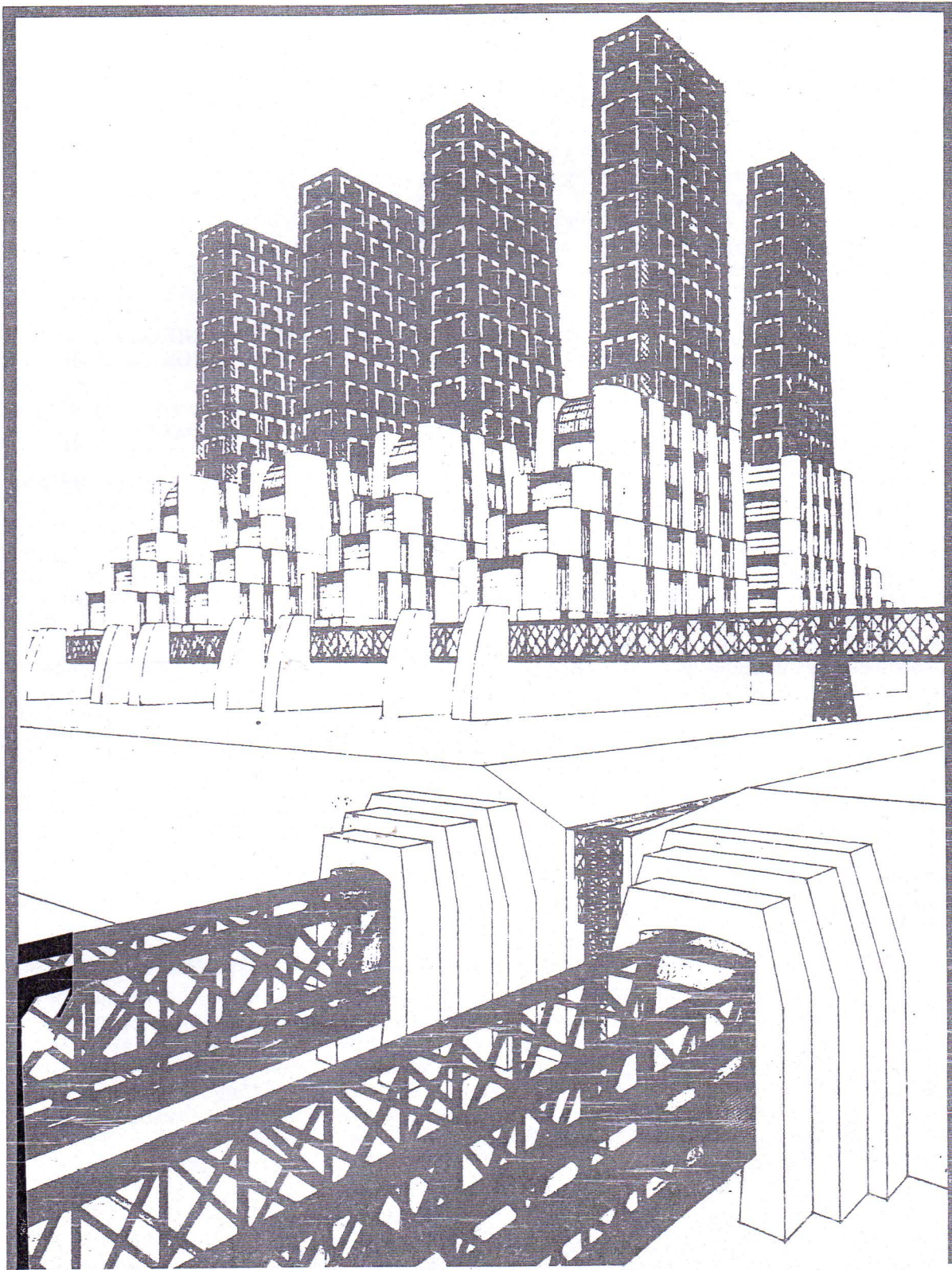

ΝΕΑ ΤΑΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΤΕΥΧΟΣ 3ο - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987 - ΔΡΧ. 200

EDITORIAL

Ἡ Νέα Τάση φτάνει μέ καθυστέρηση στά χέρια σας αὐτή τή φορά. Οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους συνέβη αὐτό, μποροῦν νά ἀποδοθοῦν στό καλοκαίρι, πού κράτησε ἀρκετά μέλη τῆς ἐκδοτικῆς μας ομάδας μέχρι καί τό Σεπτέμβριο ἦταν στή θάλασσα καί ἀπ' τήν ἄλλη, στήν ἐντατικοποίηση, τίς πανελλαδικές καί τά ἐξάμνηνα, πού πλήττουν — ὅπως τόσους ἄλλους — κι ἐμᾶς.

Ὡστόσο, θεωροῦμε ὅτι συνεχίζουμε νά διατηροῦμε καί σ' αὐτό τό τεῦχος τό ἐπίπεδο μέ τό ὁποῖο ξεκινήσαμε, παρά τό ὅτι ἡ καθυστέρηση αὐτή μπορεῖ νά μᾶς καθιστά κάπως ἀνεπίκαιρους.

Ἡ πολιτική ζωή ἔχει ξαναρχίσει, οἱ ἐγγραφές τῶν πρωτοετῶν ἔδωσαν ἀφορμή γιά διάφορες συζητητικές, κατά τό μάλλον ἤ ἥττον, ἀντιπαραθέσεις, οἱ ἐπικείμενες ἐκλογές στά σχολεῖα, ξέρομε ἀπό τώρα ὅτι δέν θ' ἀλλάξουν τίποτα, οἱ γιορτές καί τά φεστιβάλ μαίνονται, ἐπικαλούμενα μιά διαφορετικότητα πού δέν τά χαρακτηρίζει, ἡ Ἔκθεση Θεσσαλονίκης καί οἱ δηλώσεις ἐπί δηλώσεων τῶν ἡγετῶν αὐτοῦ τοῦ τόπου, συνέτειναν στό νά γίνουμε παραγωγικότεροι, ἔγινε ἤδη καί ὁ ἀνασχηματισμός, μέ δύο λόγια ἔγιναν μιά σειρά ἀπό πράγματα, γιά τά ὁποῖα θά γράψουμε στό ἐπόμενο περιοδικό μας μιάς καί δέν προλαβαῖνουμε ν' αναφερθοῦμε σ' αὐτό.

Σ' ὀρισμένα ἄλλα, ὅμως, ὅπως εἶναι ἡ ἀνήκουστη ἄρση τῆς ἐμπολέμου, θά σταθοῦμε μή μπορώντας ἀκόμα νά συνέλθουμε ἀπό τόν ἀποτροπιασμό πού μᾶς γεμίζουν τόσο οἱ κυβερνητικές πράξεις μιᾶς «ἐθνικά ὑπερήφανης» κυβέρνησης, ὅσο καί οἱ ἀνοησίες περί ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί φιλειρηνισμοῦ τῶν ἀντιπάλων τους.

Κατά τά ἄλλα, σ' αὐτό τό περιοδικό ἀξίζει νά προσεχτεῖ ἡ συνέντευξη τοῦ κ. Βλαδὶμηρου Ψιακῆ, πού πιστεύουμε ὅτι θ' ἀποτελέσει ἔναυσμα ἐνός, ἐλπίζουμε, γόνιμου διαλόγου, τό ἀφιέρωμά μας στό Φουτουρισμό, πού θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἀπό τίς σπάνιες προσεγγίσεις τῆς πολυπλοκότητας αὐτοῦ τοῦ ἰταλικοῦ φαινομένου, καθὼς καί τό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ	σελ.
ΜΙΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ	3
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	
Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ	5
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ	
ΜΕ ΤΟΝ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟ ΨΙΑΚΗ	9
ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ	
ΟΠΛΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ	15
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	
ΣΤΟΝ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟ	17
ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑ...	
ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ ΑΠ' ΤΑ ΑΛΛΑ	30
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, ΠΑΙΔΙΑ	33
Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ: ΕΝΑΣ ΜΑΚΡΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ	
ΚΑΗΜΟΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ ΕΙΠΩΜΕΝΟΣ	36
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ	39
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	41
ΕΙΔΗΣΕΙΣ	42

Ἐκδότης
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
Κολοκοτρώνη 11
Ἀθήνα

ἄρθρο γιά τήν τρομοκρατία.

Ἔχουμε πολλές καί καλές ιδέες γιά τή συνέχεια. Μιά ἀπό τίς καλύτερες, εἶναι νά δεῖτε τή «Νέα Τάση» μηνιάτικο περιοδικό. Τό μελετᾶμε καί εἶναι πολύ πιθανό νά ἐγκαινιάσουμε τή μηνιάτικη ἔκδοσή μας ἀπό τόν ἐρχόμενο μήνα. Μιά

ἄλλη εἶναι, ἡ δημιουργία ἐνός ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ. Μιά πρώτη δοκιμή θά κάνουμε μέ τήν ἔκδοση τοῦ καινούριου βιβλίου τοῦ Δημήτρη Δημόπουλου, πού σύντομα θά τό κυκλοφορήσουμε. Ἐλπίζουμε νά σᾶς ἔχουμε κοντά μας σ' ὅλα ὅσα προγραμματίζουμε.

ΑΡΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΙΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ

Τό θέμα τής άρσης τής έμπολέμου καταστάσεως τέθηκε από τήν κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για πρώτη φορά πρίν μερικούς μήνες, όπου και ένόψει του γεγονότος έγιναν τελετές και παράτες στά σύνορα, που προσαθοῦσαν να τονίσουν τήν Έλληνοαλβανική φιλία (sic!), να μάς πείσουν για τήν ελευθεροεπικοινωνία που σύμφωνα με τήν κυβέρνηση είναι μιά σημαντική κατάσταση και για τά εμπορικά όφελή που έχουμε να αποκομίσουμε από τή σύνδεσή μας με τήν Άλβανία.

Σ' εκείνη τήν πρώτη σφυγμομέτρηση οι αντιδράσεις ήταν μηδενικές. Κανείς δέν διαμαρτυρήθηκε, ίσως γιατί κανείς δέν πίστεψε ότι ό Άνδρέας Παπανδρέου θά μπορούσε να κάνει μιά τέτοια πράξη σάν τήν άρση χωρίς να έχει εξασφαλίσει σημαντικότερες έγγυήσεις για τους Έλληνες αδελφούς τής Β. Ήπειρου.

Κι όμως έτσι έγινε: σέ μιά συνεδρίαση του ύπουργικού συμβουλίου, χωρίς να ενημερωθεί ή Βουλή, χωρίς να ενημερωθεί ό λαός, χωρίς να υπάρξει οποιαδήποτε προσυεννόηση με τίς βορειοηπειρωτικές οργανώσεις, ό πρωθυπουργός μαζί με τόν πανευτυχή Παπούλια ανακοίνωσαν μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης ότι αποφάσισαν τήν άρση τής έμπολέμου.

Δέν θεώρησαν δέ και ιδιαίτερα αναγκαίο να μάς εξηγήσουν τή λογική που τους επέβαλε μιά τέτοια προδοτική πράξη, ούτε αυτοί ούτε τά κόμματα τής άριστερας που βιάστηκαν να τήν επικροτήσουν. Κάτι άοριστίες για εξομάλυνση των σχέσεών μας με τή φίλη Άλβανία που άκούστηκαν δέν εξηγούν τό πώς ή ελληνική κυβέρνηση φρόντισε για τή λύση του δράματος των Έλλήνων που ζούν υπό τήν αλβανική κατοχή.

Φυσικά, ή σοσιαλιστική και εθνικά υπερήφανη κυβέρνηση κατ' επανάληψη έχει δείξει τό μένος της κατά των Βορειοηπειρωτών, τόσο κατά τή διάρκεια τής προπερσινής διαδήλωσης στην αλβανική πρεσβεία που θεώρησε καλό να τήν ξυλοκοπήσει, όσο και κατά τή διάρκεια τής άπεργίας πείνας του Βορειοηπειρωτή Λέκκα, που πάλι θεώρησε σκόπιμο να τόν συλλάβει, άφου πρώτα έδειρε με πρωτοφανή άγριότητα (χτυπήματα με γκλόμπ στα γεννητικά όργανα κ.λπ.) τήν επιτροπή περιφρούρησης τής άπεργίας.

Ώστόσο ή άρση τής έμπολέμου παραήταν προκλητική, γιατί ξεφεύγει από τά όρια τής κρατικής καταστολής, που άς δεχθοῦμε ότι έχουν ένα έσωτερικό

χαρακτήρα πολιτικής αντιπαράθεσης (άν και στην πραγματικότητα ή βούληση του κράτους είναι ένιαία), και παίρνουν τήν τραγική διάσταση τής εθνικής προδοσίας από εκείνους που άπαιτούσαν τήν καταβύθιση του «Χόρα», που άπαιτούσαν τήν κατοχύρωση τής εθνικής κυριαρχίας με τήν απομάκρυνση των βάσεων, από εκείνους που μάς υποσχέθηκαν ότι θ' άγωνιστούν πρώτα για τήν Έλλάδα, τους Έλληνες, τά ελληνικά χέρια.

Είναι λοιπόν πιά ξεκάθαρο ότι ή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όχι άπλά μειοδοτεί, αλλά προδίδει. Από τήν άλλη μεριά ή άριστερά που είναι τόσο ευαίσθητη στα εθνικά μας ζητήματα ώστε να μην μπορεί ν' άνεχτεί τήν παρουσία του βου στόλου στα ύδατά μας (και είναι σίγουρο ότι όλους μάς ενοχλεί τό «Σαρατόγκα») επικρότησε τήν άρση. Γιατί; Αύτός ό όρος που λέγεται «πατριωτισμός» δέν υπάρχει πιά στην άριστερά; Ή πάλη για τά εθνικά δικαιώματα, για τήν αυτοδιάθεση των λαών, για τό χτύπημα του ιμπεριαλισμού (του κάθε ιμπεριαλισμού), για τό διώξιμο κάθε ξένου στρατιώτη από κάθε ξένη χώρα δέν είναι ή πάλη τής άριστερας; Και άν δέν είναι ή πάλη του τυφλωμένου ΚΚΕ που μπορεί να εξακολουθεί να βλέπει καλά και κακά τάνκς, καλούς και κακούς στρατούς κατοχής με τό επιχειρήμα τής σοσιαλιστικής διεθνιστικής αλληλεγγύης, δέν είναι ή πάλη τής ανανεωτικής άριστερας ή των εναλλακτικών κινήματων τής νεολαίας; Δέν είναι ή πάλη του πατριώτη σοσιαλιστή, όπαδου και ψηφοφόρου του ΠΑΣΟΚ;

Ή άρση τής έμπολέμου ίσως να μην είχε κάποια πρακτική άξία, υπό τήν έννοια του ότι θά εισβάλαμε στην Άλβανία επειδή τώρα άρθηκε ή έμπολέμος και δέν μπορεί αύριο να κηρυχθεί ξανά από μιά αποφασισμένη να διεκδικήσει τήν εθνική όλοκλήρωση κυβέρνηση. Είχε όμως μιά ιδιαίτερη ψυχολογική σημασία για τους 400.000 Έλληνες που ζούν κάτω από έναν τυραννικό ζυγό και που ένιωθαν ότι ή μητέρα - Έλλάδα πάλευε γι' αυτούς κι άγωνιζόταν και υπέφερε μαζί τους. Αύτή ή αίσθηση έγκατάλειψης και ξεπουλήματος ήταν περισσότερο από κάθε τί που μάς στοίχισε τήν Κύπρο, αύτή είναι που θά μάς στερήσει και κάθε έλπίδα να ελευθερώσουμε τήν Β. Ήπειρο. Κι αύτή ή πράξη τής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, μά και ή συμπαράσταση τής άριστερας είναι πολύ χειρότερη από οποιαδήποτε οικονομική κρίση, άπ' οποιαδήποτε σκάνδαλα: γιατί ή εθνική προδοσία δέν μπορεί

νά ξεπλυθεί με την αλλαγή μιᾶς κυβέρνησης, αλλά μόνο με ριζική ανατροπή τοῦ συστήματος, πού γεννᾶ μιᾶ πολιτική ἥττας καί ἐκχώρησης τῶν ἐθνικῶν μας δικαιῶν.

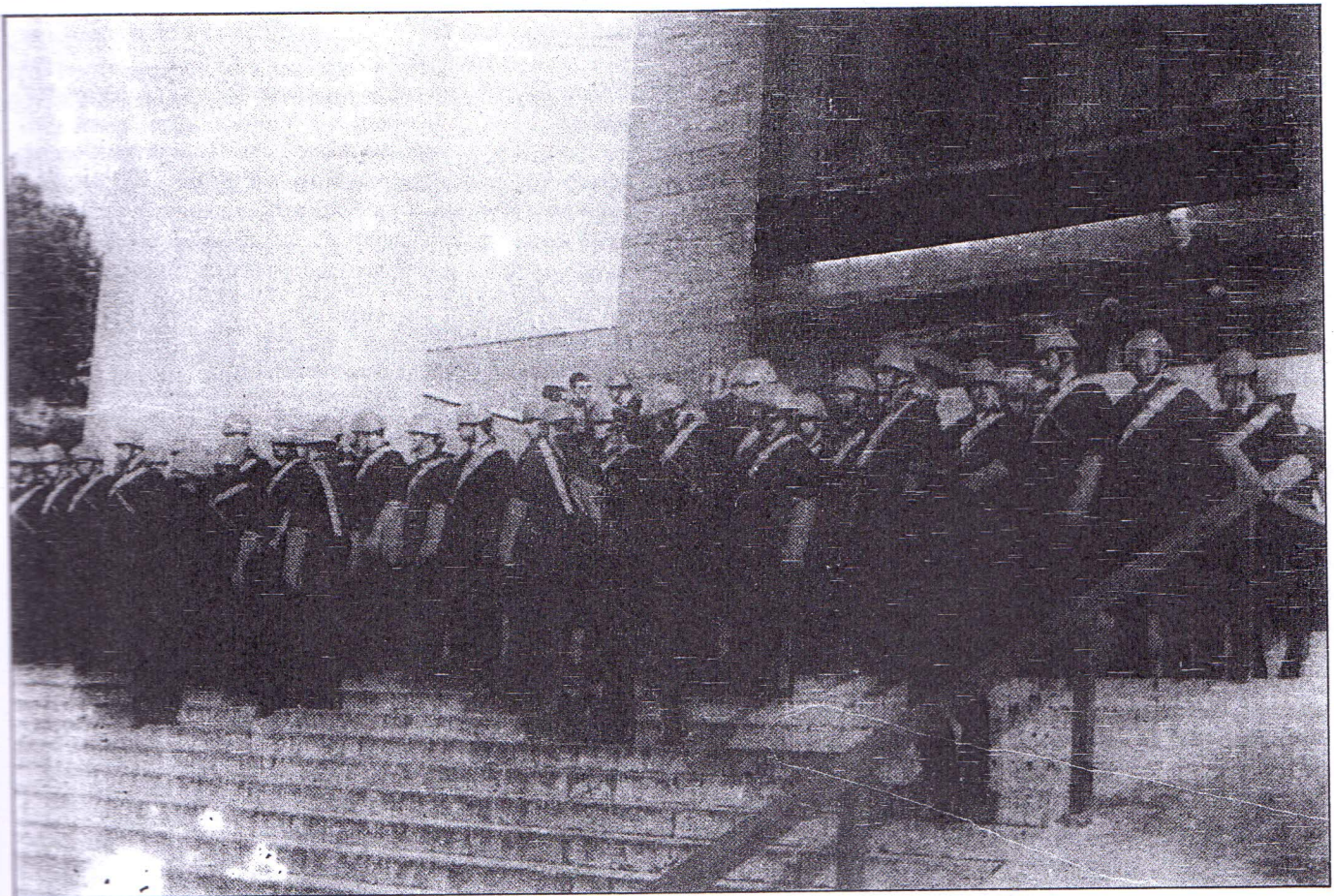
Ποιά μπορεῖ νά εἶναι ἄραγε σήμερα ἡ λύση τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ; Τί πρέπει νά ζητᾶμε; Ἡ ἐκκλησία καί ἡ ΣΦΕΒΑ διοργάνωσαν ἕνα — κατά κοινή ὁμολογία — ἀποτυχημένο συλλαλητήριο διαμαρτυρίας. Λίγος κόσμος, ξεψυχισμένος, ὁ περισσότερος κινητοποιημένος ἀπό τὰ κατηχητικά καί τίς ἐνορίες. Καί τί ζητοῦσε τό συλλαλητήριο; Νά ἀνοίξουν οἱ ἐκκλησίες, τὰ σχολεῖα, νά ὑπάρξουν ἀνθρώπινα δικαιώματα. Πάγια αἰτήματα πού, ὅσοι κατεβαίνουμε χρόνια τώρα στίς διαδηλώσεις τῆς Β. Ἡπείρου, τ' ἀκοῦμε καί ξέρουμε πόσο μάταια εἶναι καί πόσο δέν ἐξαρτῶνται ἀπό τίς ἐλληνικές κυβερνήσεις πρὸς τίς ὁποῖες ἀπευθύνονται. «Εἰρήνη καί Φιλία, ὄχι στήν Προδοσία» φώναζαν τὰ κατηχητικά, καί τὰ κομματόσκυλα τῆς φιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας. Εἰρήνη μέ τὰ κτήνη πού βασανίζουν "Ἕλληνες στίς φυλακές καί φιλία μέ τούς στυγερούς δολοφόνους πού μέ ἀπόλυτη ψυχρότητα προχωροῦν στόν ἀφελληνισμό τῆς Β. Ἡπείρου. "Ἄν πραγματικά ἤθελε ἡ Ἐκκλησία νά διεκδικήσει ἕναν καθοδηγητικό ἐθνικό ρόλο θά ἔπρεπε ν' ἀφήσει τίς ψαλμωδίες καί τίς λειτουργίες πού κάνει ὁ Σεβαστιανός στά σύνορα καί νά χρηματοδοτήσῃ ἀντάρτικο στή Β. Ἡπειρο. Κι ἂν δέν μπορεῖ νά τό κάνει αὐτό γιατί δέν τῆς τό ἐπιτρέπει ἡ κυβέρνηση, θά

ἔπρεπε, ἀντί γιά τίς εἰρηνικές καί εὐνουχισμένες πορεῖες στά ὑπουργεῖα, νά φανατίσει τόν κόσμο, καί νά τόν ἀνεβάσει στήν Ἀλβανική πρεσβεῖα.

Καί κατόπιν ν' ἀφήσει τόν λαό νά διαδηλώσει δυναμικά στήν πρεσβεῖα. Γιά νά δείξει ὅτι γιά τόν ἐλληνικό λαό ἡ ἄρση τῆς ἐμπολέμου εἶναι μιᾶ κυβερνητική πράξη χωρίς κανένα ἀντίκρουσμα καί ὅτι ἡ Ἑλληνοαλβανική φιλία εἶναι ἕνα φραστικό πυροτέχνημα πού δέν ἐκφράζει κανένα παρά μόνο τὰ ὑποπτα ἀνθελληνικά συμφέροντα πού ἐκπροσωποῦν οἱ διορισμένες κυβερνήσεις μας.

Μέ τίς φιλειρηνικές τους διακηρύξεις δέν πείθουν κανένα οἱ θρησκευτικοί μας ἡγέτες· καί κυρίως δέν βοηθοῦν οὔτε τούς Βορειοηπειρωτες ν' ἀποκτήσουν τή λευτεριά τους οὔτε τό λαό νά συλλάβει τό πρόβλημα. Γι' αὐτό καί σέ κάθε συλλαλητήριο θά εἴμαστε καί λιγότεροι, καί κάθε πορεία θά εἶναι ὑποτονικότερη. Μέχρις ὅτου ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Β. Ἡπείρου, ἡ ἐθνική ὀλοκλήρωση, οἱ ἀλύτρωτες πατρίδες νά γίνουν ὀλότελα περιθωριακά αἰτήματα, πνιγμένα μέσα στίς κομμουνιστικές διαδηλώσεις γιά τήν εἰρήνη, τήν Νικαράγουα, τό Σαλβαντόρ ἢ ἀκόμα χειρότερα, πνιγμένα μέσα στήν ἀδιαφορία τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως καί τῆς ὑλικῆς εὐζωίας. Κι ὅμως: πίσω ἀπό τὰ σύνορα, στά ὄγρᾶ, σκοτεινά κελλιά τῶν ἀλβανικῶν κατέργων χιλιάδες Ἕλληνες οὐρλιάζουν γιά βοήθεια. Αὐτό εἶναι κάτι ὑπαρκτό, ὅσο κι ἂν ἐμεῖς κλείνουμε τ' αὐτιά μας γιά νά μήν ἀκοῦμε!

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ;

Τό νά τοποθετηθεῖ κανείς σήμερα στό ζήτημα τῆς τρομοκρατίας εἶναι τό πιό εὔκολο, ἀλλά καί τό πιό δύσκολο ἐγχείρημα.

Εἶναι πολύ εὔκολη ἡ τοποθέτηση τῶν στυλοβατῶν ἐνός συστήματος, πού ἐναντία του στρέφονται οἱ ἐνέργειες τῶν τρομοκρατῶν. Καί ὅταν μιλάμε γιά στυλοβάτες δέν ἐννοοῦμε μόνο τούς κυβερνῶντες. Οἱ τοποθετήσεις μετά ἀπό κάποια τρομοκρατική ἐνέργεια εἶναι σέ βασικές γραμμές ὅμοιες.

Ἡ κυβέρνηση ἐκφράζει τή βούλησή της γιά τήν πάταξη τῆς τρομοκρατίας, ἡ ἀντιπολίτευση τήν κατηγορεῖ γιά ἀνικανότητα, τά συνδικάτα μιλάνε γιά ἐνότητα καί πάλι ἐναντία στίς προβοκάτσιες πού ἀποσκοποῦν στό χτύπημα τῶν κατακτήσεων τῶν ἐργαζομένων.

Σ' αὐτές τίς τοποθετήσεις ὑπάρχει μιὰ δόση ἀλήθειας. Αὐτό εἶναι ἀναμφισβήτητο. Αὐτό πού λείπει ὅμως καί δέν μᾶς ικανοποιεῖ εἶναι τό μονόπλευρο αὐτῶν τῶν τοποθετήσεων.

Οἱ τοποθετήσεις δέν ξεκινοῦν ἀπό μιὰ βαθύτερη ἀνάλυση τοῦ φαινομένου, ὥστε νά καταλήξουν στή θέ-

ση. Ἀπλῶς ἡ θέση ἔχει καταβροχθίσει τίς αἰτίες καί ἀποσκοπεῖ ὄχι σέ προτάσεις ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως, ἀλλά ἀπλά καί μόνο στή «χρήση» τῆς τρομοκρατικῆς ἐνέργειας στό πολιτικό παιχνίδι τῆς περιχαράκωσης τῶν ὁπαδῶν τους.

Μιά τέτοια ἀπλή - ὠφελιμιστική τοποθέτηση δέν μᾶς ικανοποιεῖ βέβαια. Σ' αὐτό τό ἄρθρο σκοπεύουμε νά θέσουμε τίς βάσεις μιᾶς προβληματικῆς πού βρίσκεται πέρα ἀπό τήν τρέχουσα πολιτική σκοπιμότητα.

Σ' αὐτό τό ἄρθρο δέν θά μᾶς ἀπασχολήσουν οὔτε τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, πού μόνο μέ χρήση ἰδεολογημάτων χαρακτηρίζονται ὡς τρομοκρατικά, οὔτε καί ἡ διεθνῆς τρομοκρατία πού χαρακτηρίζεται ἀπό τήν δράση ἀλλοδαπῶν τρομοκρατῶν στό ἔδαφος τρίτης χώρας.¹

Ἐδῶ στόχος μας εἶναι ἡ τρομοκρατία μέ τήν κλασσική της ἐννοια ἢ τό «ἀντάρτικο πόλεω», περιρισμένη στόν εὐρωπαϊκό χῶρο.

Πρὶν ὅμως τοποθετηθοῦμε πάνω στό κυρίως ζήτημά μας κρίνουμε σκόπιμο νά ἀναφερθοῦμε σέ δύο ζητή-

